

2007. szeptember 6., csütörtök

47. felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék a fogyasztóvédelemért felelős nemzeti hatóságai közötti együttműködést, valamint könnyítsék azon igazságszolgáltatási és igazságszolgáltatáson kívüli jogorvoslatokat, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy európai szinten érvényesítsék a jogaikat;

48. felszólítja a tagállamokat, hogy vállalják fel az áruk és a szolgáltatások belső piaca megvalósulására irányuló felelősségüket, valamint hogy tartózkodjanak a közösségi jogban nem létező szabályokat előíró túlszabályozástól az európai fogyasztóvédelmi jogszabályok területén; kéri azonban a tagállamokat, hogy állapodjanak meg a fogyasztóvédelmi jogszabályok célirányos harmonizációjára vonatkozó, olyan belső piaci záradékkal társuló koherens stratégiában, amely növelné a fogyasztóknak a belső piac működésébe vetett bizalmát;

49. támogatja a Bizottság jelenleg folyó és tervezett kezdeményezéseit a fogyasztók képzésével kapcsolatban; úgy véli, hogy többet el lehetne érni a kormányok és az üzleti szféra együttműködésével a pénzügyi szektorban nyújtott jó minőségű képzések nyújtásának előmozdításában, hogy növeljék a pénzügyi műveltséget, a termékek minőségét és az ágazat egészének szabályozottságát; üdvözli az általános pénzügyi műveltségre irányuló európai uniós kezdeményezésekről szóló tanulmány megrendelését, amelynek eredményei 2007 végére várhatók;

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0384

Burma/Mianmar

Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása Burmáról/Mianmarról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2006. szeptember 29-i, Mianmarról tartott első hivatalos ülésére,
- tekintettel Ban Ki Mun, ENSZ-főtitkár 2007. július 18-i nyilatkozatára, és a 92 mianmari megválasztott parlamenti képviselő hozzá írt 2007. augusztus 1-i levelére, amely Mianmar nemzeti megbékélésére és demokratizálására vonatkozó javaslatot tartalmaz,
- tekintettel Jakob Kellenberger, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága elnökének példátlan, 2007. június 28-i bejelentésére azzal kapcsolatban, hogy a mianmari kormány megsérti a nemzetközi humanitárius jogokat a civilek és fogva tartottak sérelmére, és arra a kérésére, hogy a mianmari kormány sürgősen vessen véget a jogsértéseknek és akadályozza meg újbóli előfordulásukat,
- tekintettel a Burmával/Mianmarral szembeni korlátozó intézkedések megújításáról szóló, 2007. április 27-i 481/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2003-as mianmari szabadság és demokrácia törvényben foglalt importkorlátozások 2007. augusztus 1-i megújítására az Amerikai Egyesült Államokban,
- tekintettel Zaid Ibrahim, az ASEAN (Dél-ázsiai Nemzetek Egyesülete) interparlamentáris képviselőcsoportja elnökének 2007. augusztus 23-i nyilvános kérésére, hogy Kína vesse latba befolyását a mianmari krízis megoldása érdekében,
- tekintettel a 2007. május 28–29-én Németországban tartott 8. Ázsia–Európa (ASEM) külügyminiszteri találkozóra,
- tekintettel a 88-as generációs diákok 2007. augusztus 8-i nyilatkozatára a Nemzeti Liga a Demokráciáért pártnak (NLD) az 1990. május 27-i parlamenti választásokon aratott győzelme 17. évfordulója alkalmából, amelyben elítélik a 2007. július 18-án az utolsó szakaszába lépett Nemzeti Konvent által beterjesztett javaslatokat az alkotmányra,

⁽¹⁾ HL L 111., 2007.4.28., 50. o.

2007. szeptember 6., csütörtök

- tekintettel a Human Rights Watch korábbi (2007. július 18-i) jelentésére, amely leírja, hogy a javasolt új mianmari alkotmány fenntartaná az elnyomó katonai uralmi rendszert,
  - tekintettel a Burmáról/Mianmarról szóló 2005. május 12-i⁽¹⁾, 2005. november 17-i⁽²⁾, 2006. december 14-i⁽³⁾ és 2007. június 21-i⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
  - tekintettel az Európai Unió elnökségének 2007. augusztus 28-i nyilatkozatára a demokráciáért küzdő aktivisták letartóztatásáról Mianmarban,
  - tekintettel az Ázsiai és Csendes-óceáni Gazdasági Együttműködés (APEC) 2007. szeptember 8–9-i csúcstalálkozójára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az NLD vezetője, a Nobel-békedíjra javasolt és Szaharov-díjjal kitüntetett Aung Szan Szú Kji az elmúlt 17 évből 11-et házi őrizetben töltött;
- B. mivel 2007. augusztus 15-én a mianmari kormány figyelmeztetés nélkül visszavonta az üzemanyag-támogatásokat, ami 500%-os becsült üzemanyagár-emelkedéshez, ezáltal a szállítási költségek megkétszereződéséhez és az alapvető termékek és szolgáltatások árának inflációjához vezetett;
- C. mivel a Burmai Politikai Foglyokat Segítő Egyesület szerint több, mint száz emberi jogi aktivistát és békés tüntetőt tartóztattak le a 2007. augusztus 15-i üzemanyagár-emelés kapcsán azonnal kirobbant tiltakozásokon;
- D. mivel az új alkotmány alapelveinek megfogalmazását úgynevezett Burmai Nemzeti Konvent befejezte, amely nélkülözi a legitimitást és a nemzetközi hitelességet, mivel nem demokratikusan választott képviselőkből áll;
- E. mivel az Állami Béke és Fejlődés Tanácsa (SPDC) továbbra is megdöbbentő módon megsérti a mianmari nép emberi jogait a kényszermunkával, a másként gondolkodók üldözésével, a gyermekek katonának való besorozásával és az erőszakos áttelepítésekkel;
- F. mivel a mianmari lakosság 90%-a a napi egy dolláros szegénységi küszöb alatt vagy közelében él, az ötévesnél fiatalabb gyermekek 30%-a alultáplált, a malária és a tuberkulózis halálozási aránya továbbra is nagyon magas, a HIV/AIDS járvány széles körben terjed, és az iskolás korú gyermekek közel fele nem kezdi el az iskolát;
- G. mivel az ASEAN határozottabb állásponton van a mianmari katonai rezsimek visszaéléseivel szemben és követeli, hogy Mianmar javítson emberi jogi megítélésén és fogadja el a demokráciát;
- H. mivel 1988 óta először buddhista szerzetesek is részt vettek a rezsimek elleni demonstrációkon a Thanlyinre 2007. augusztus 19. óta érvényes éjszakai kijárási tilalom ellenére;
1. elítéli az SPDC bánásmódját a 2007. augusztus 15-i üzemanyagár-emelés miatt békésen tüntetőkkel szemben, a több mint száz ember letartóztatását és a civilek elleni erőszakos támadásokat, különös tekintettel a nők elleni brutalitásra;
  2. követeli a 2007. augusztus 19-én kezdődött tiltakozásoktól kezdve letartóztatott személyek azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását, beleértve a 88-as generációs diákok vezetőit, mint például Min Ko Naing, aki már 16 évet, és Ko Ko Gji, aki már 15 évet töltött börtönben;
  3. mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az alapvető cikkek árának rendkívüli mértékű emelése Mianmar lakosságát igen kedvezőtlenül érinti, és hogy a mianmari junta nyilvánvalóan nem képes az ország különlegesen gazdag természeti erőforrásait a lakosság javára hasznosítani;

⁽¹⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 410. o.

⁽²⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 473. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0607.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0290.

2007. szeptember 6., csütörtök

4. komoly aggodalmát fejezi ki a rangooni katonai összpontosítás és biztonsági erők és civileket képviselő szervezetek erőszakos támadásai miatt;
5. erőteljesen elítéli azt, hogy az SPDC civil csoportosulásokat – mint például a Szakszervezeti Szolidaritási és Fejlesztési Társulást (USDA) és a Swan Ahr Shint (SAS) – használja a tüntetők és aktivisták letartóztatására, megtámadására, megfélemlítésére és fenyegetésére, és ezen és hasonló csoportok azonnali feloszlására szólít fel;
6. követeli Aung Szan Szú Kji azonnali és feltétel nélküli szabadon engedését;
7. elítéli az SPDC-t a mianmari nép könyörtelen elnyomásáért és állandó üldöztetéséért, valamint a demokráciáért küzdő aktivisták bebörtönzéséért; külön felhívja a figyelmet U Win Tin, 77 éves újságíró esetére, akit politikai fogolyként majdnem két évtizede fogva tartanak a politikai foglyokkal szembeni rossz bánásmódról és az őket körülvevő szegényes körülményekről az ENSZ-nek írt leveléért;
8. helyteleníti, hogy az ország helyzete, a regionális és nemzetközi bírálatok, valamint 45 éves kormányzása ellenére az SPDC a legalapvetőbb emberi jogokat sem tartja tiszteletben és semmilyen lényegi lépést sem tett a demokrácia felé;
9. sürgeti, hogy hagyjanak fel a jelenlegi illegitim alkotmányozási eljárással, és helyette teljes képviseleten alapuló nemzetgyűlést hozzanak létre, amelynek tagja az NDL és más politikai pártok és csoportok, figyelembe véve az ENSZ főtítkárának azon ajánlásait, hogy az alkotmány létrehozásának folyamata társadalmi részvételen és demokratikus elveken alapuljon;
10. üdvözli az ASEAN interparlamentáris képviselőcsoportja elnökének előzmény nélküli lépését, amellyel Kínát sürgette, hogy aktívan lépjen fel Mianmar reformja érdekében;
11. ismételten sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy csupán pár nappal az után, hogy a mianmari katonai junta még egy évvel meghosszabbította Aung Szan Szú Kji illegális házi őrizetét, Nyan Win mianmari külügyminiszter, akit eltiltottak az Európai Unióba való belépéstől, részt vehetett Németországban az ASEM ez évi, nyolcadik külügyminiszteri találkozásán;
12. ragaszkodik ahhoz, hogy a thanlyini szerzetesek éjszakai kijárási tilalmát, és a rezsime és módszereire elleni tiltakozás szabad kifejezését korlátozó egyéb intézkedéseket szüntessék be;
13. sürgeti Kínát és Indiát, valamint Oroszországot, hogy a mianmari kormányzatra irányuló, figyelemre méltó gazdasági és politikai befolyásukat vessék latba annak érdekében, hogy jelentős fejlődést érjenek el az országban, és mindenképpen vessenek véget az ország fegyverekkel és egyéb stratégiai erőforrásokkal való ellátásának;
14. újból felszólítja a Mianmarban befektető vállalatokat annak biztosítására, hogy projektjeik az emberi jogok tényleges tiszteletben tartásával valósuljanak meg, és ha felmerül az emberi jogok megsértése, függeszték fel tevékenységüket Mianmarban; csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy néhány ország helyesnek tartotta befektetéseinek jelentős emelését Mianmarban, tekintet nélkül a borzalmas emberi jogi helyzetre;
15. miközben üdvözli az Európai Unió célzott szankcióinak megújítását, elismeri, hogy nem érték el a kívánt hatást a mianmari nép szenvedéséért közvetlenül felelős személyekkel szemben, ezért felkéri a Tanácsot, hogy elemezze a jelenleg alkalmazott szankciók rendszerét, és szükség szerint vezessen be további intézkedéseket a nagyobb hatékonyság biztosítása érdekében;
16. ezzel összefüggésben ragaszkodik ahhoz, hogy minden tagállam szigorúan tartsa be azokat a korlátozó intézkedéseket, amelyekről megállapodás született;
17. megjegyzi, hogy a Mianmarral szembeni korlátozó intézkedésekkel összhangban a támogatás a humanitárius segélyekre és a leginkább szükségét szenvedők megsegítésére korlátozódik;
18. felhívja a tagállamok külügyminisztereit, hogy a következő, 2007. szeptember 7–8-i Általános Ügyek és Kapcsolatok Tanácsán vitassák meg a Burmával/Mianmarral kapcsolatos korlátozó intézkedésekről szóló tanácsi közös álláspont megerősítésére szolgáló intézkedéseket;

2007. szeptember 6., csütörtök

19. szorgalmazza, hogy a Biztonsági Tanács tagjaiként az Egyesült Királyság, Franciaország, Belgium, Olaszország és Szlovákia kormánya közösen nyújtsanak be egy Mianmarról szóló kötelező érvényű határozatot, amely Aung Szan Szú Kji szabadon engedését is magában foglalja, és kíséreljék meg elérni, hogy egyhangú támogatást kapjon; megjegyzi, hogy egy ilyen határozatot 2007 januárjában már előterjesztettek, de Kína, Oroszország megvétózta és Dél-Afrika ellenezte; kéri, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa tartson rendkívüli ülést a jelenlegi mianmari helyzet megvitatása céljából;
20. szorgalmazza, hogy minden olyan EU tagállam, amely tagja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának közös erőfeszítést tegyen egy Mianmarról szóló határozat beterjesztésére és a szükséges támogatás megszerzésére a Tanács következő, 2007. szeptemberi ülésén;
21. sürgeti az APEC 2007. szeptember 8–9-én Sydneyben tartandó csúcsertekezletén résztvevő vezetőket, hogy foglalkozzanak az emberi jogok nemrégiben Mianmarban történt megsértésével, és fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyek változásokhoz vezetnek az országban;
22. felszólítja Ibrahim Gambarit, akit 2007 májusában kineveztek az ENSZ főtítkárnak Mianmar ügyében illetékes külön tanácsadói posztjára, hogy haladéktalanul látogasson el Rangoonba és Mianmar más részeire, és mindenképpen találkozzon Aung Szan Szú Kjivel és az ellenzék más vezetőivel, valamint a rezsim kulcsszereplőivel;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, az ASEAN-országok kormányainak, a Nemzeti Liga a Demokráciáért elnevezésű pártnak, az Állami Béke és Fejlődés Tanácsának, a Kínai Népköztársaság kormányának, India kormányának, Oroszország kormányának, az Amerikai Egyesült Államok kormányának, a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség főigazgatójának, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárnak.

P6_TA(2007)0385**Banglades****Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása Bangladesről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bangladesről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a bangladesi ügyvivő kormány által 2007. január 11-én kihirdetett szükségállapotra,
  - tekintettel az Elnökségnek az EU nevében kiadott 2007. január 16-i, a legújabb bangladesi politikai fejleményekre vonatkozó nyilatkozatára,
  - tekintettel az EU trojkájának 2007. júniusi bangladesi látogatására,
  - tekintettel az Európai Közösség és a Bangladesi Népköztársaság között létrejött, a partnerségről és a fejlesztésről szóló együttműködési megállapodásra ⁽²⁾,
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárnak Bangladesről szóló 2007. július 17-i nyilatkozatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a 2007. január 22-ére tervezett bangladesi parlamenti választásokat a hozzájuk kapcsolódó erőszakos cselekményeket követően a felső bíróság 2007. január 29-i határozata alapján elhalasztották, és a jelenlegi bejelentések szerint 2008 vége előtt kerül sor megtartásukra;
- B. mivel a szükségállapot kihirdetését megelőzően a politikai helyzetet a fő politikai szereplők közötti párbeszéd elutasítása, a személyes ellentétek, az olykor előforduló erőszak, illetve a kiugróan magas szintű korrupció jellemezte;

⁽¹⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 377. o.

⁽²⁾ HL L 118., 2001.4.27., 48. o.